

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7610219070
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7610219070.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu I. O., nar. XX.XX.XXXX, miesto podnikania B. X, D. L. E., IČO: 34 525 971, bytom I. XXX, proti žalovanej S. W. D., nar. XX.X.XXXX, bytom L., Š. XXX/X, zast. Mgr. Jurajom Berčom, advokátom, so sídlom Spišská Nová Ves, Zimná 59, o zaplatenie 1.704,34 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 2C/1/2011-274 z 29.9.2020 Okresného súdu Spišská Nová Ves

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Priznáva žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca pôvodne domáhal, aby súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť mu sumu 1.704,34 € spolu s 5 % úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 1.12.2010 do zaplatenia.

3. Skutkovo žalobu odôvodnil tým, že na základe cenovej ponuky vypracovanej pre žalovanú, si táto u neho objednala vykonanie stolárskych prác, ktoré jej vyfakturoval faktúrou č. 57/2008 z 15.12.2008 s dátumom splatnosti do 25.12.2008 na sumu 2.512,45 € (75.690 Sk). Ako zálohu na tieto práce žalovaná zaplatila sumu 35.000,-Sk (1.161,79 €). Faktúru žalovaná prevzala ale ani po viacerých urgenciách nezaplatila. Dňa 28.10.2009 žalovaná so žalobcom uzavrela zmluvu o splácaní, v ktorej sa dohodli, že nedoplatok žalovaná bude splácať v mesačných splátkach od 30.10.2009 do 28.2.2010 po 50 € mesačne, od 30.3.2010 do 30.9.2010 po 150 € mesačne, zvyšnú časť vo výške 199,40 € sa zaviazala zaplatiť do 30.11.2010. Súčasťou zmluvy o splácaní bola dohoda o tom, že v prípade nedodržania dátumu splatnosti sa dlžná suma vo výške 1.649,40 € zvýši o 10 % z mesačnej splátky za každý aj začatý mesiac. Na základe tejto zmluvy o splácaní faktúry žalovaná zaplatila sumu 50 € v mesiaci október 2009 a sumu 50 € v mesiaci november 2009. Okrem uvedených platieb na úhradu faktúry za vykonané práce napriek výzvam a osobným návštevám nič neuhradila.

4. V priebehu konania žalobca upravil petit tak, že sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.250,66 € s 10 % úrokom z omeškania ročne od 18.12.2010 do zaplatenia a sumy 256,54 € ako zročného úroku za obdobie od 26.12.2008 do 17.12.2010 všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, teda nežiadal zaplatiť dohodnutú zmluvnú pokutu v zmysle zmluvy o splácaní. Súd túto zmenu žaloby pripustil dňa 27.10.2016. Na pojednávaní 22.1.2018 súd na návrh žalobcu pripustil zmenu petitu, podľa ktorej

sa žalobca domáhal, aby žalovaná bola zaviazaná zaplatiť mu 1.250,66 € s 10 % ročným úrokom z omeškania od 18.12.2010 do zaplatenia a sumu 256,64 € ako zročný úrok za obdobie od 26.12.2008 do 17.12.2010 všetko do troch od právoplatnosti rozsudku.

5. Súd vo veci o pôvodne uplatnenom petite rozhodol platobným rozkazom 2Ro/289/2010-9 zo 14.12.2010, ktorý žalovaná napadla včas podaným odporom namietajúc, že žalobca jej dlhuje sumy za nedodržanie kvalitatívnej práce osadenia dverí, kde pri reklamacii nebola urobená náprava, z vnútra v byte na dverách sa jej stále vytvára námraza, musela vykurovať byt, použiť väčšie množstvo dreva a uhlia a okolo dverí na stenách vznikajú mokré flaky s následkom znehodnotenia stien. Ďalej v uvedenom odpore uvádzala, že najväčšia škoda jej vznikla tým, že žalobcom jej nebola dodaná karta od bezpečnostného zámku osobne, oproti podpisu. V byte došlo k opakovaným krádežiam a veľkej finančnej strate.

6. Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 2C/1/2011-225 zo dňa 15.11.2018 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.250,66 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 18.12.2010 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne náhradu trov konania v rozsahu 16,94 % do 3 dní od ich vyčíslenia súdom a tretím výrokom žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

7. Po odvolaní sa žalovanej proti tomuto rozsudku vo vyhovujúcom výroku Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením sp.zn. 1Co/12/2019-251 z 29.1.2020 napadnutý rozsudok zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vyslovil, že rozsudok je nepreskúmateľný, čím súd odňal žalovanej právo na spravodlivý súdny proces. Vyhovujúcim výrokom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na plnenie za úhradu diela vo výške, ktorá nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, a to napriek tomu, že žalovaná tento nedostatok namietala. Odvolací súd považoval za dôvodnú námietku žalovanej, spočívajúcu v tvrdení, že ju súd prvej inštancie zaviazal na plnenie bez toho, aby bola ustálená hodnota dodaného diela. Odôvodnenie, že žalobca žalovanej vykonanú prácu riadne fakturoval, faktúru žalovaná prevzala avšak neuhradila, nemožno podľa názoru odvolacieho súdu považovať za dostatočné vyporiadanie sa s cenou diela. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na to, že výška ceny diela je upravená v ust. § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia, ak nie je výška ceny dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, treba poskytnúť primeranú cenu. Táto úprava prioritne umožňuje ustáliť zmluvným stranám výšku ceny diela na základe dohody, a to v samotnej zmluve o dielo. Poukázal tiež na povinnosť zhotoviteľa (žalobcu) vydať objednávateľovi (žalovanej) písomné potvrdenie o prevzatí objednávky, ktoré síce nie je uzavretím zmluvy v písomnej podobe, ale osvedčuje prijatie objednávky a má obsahovať okrem iného aj cenu za vyhotovenie diela a čas jeho zhotovenia. V prípade pochybností o obsahu dojednania zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať obsah dojednania zhotoviteľa diela. Odvolací súd konštatoval, že z dokazovania vo veci nevyplýva, aby žalobca ako zhotoviteľ diela vyhotovil pre žalovanú takéto potvrdenie, čím sa vystavil do nepriaznivej dôkaznej situácie ohľadne preukázania, že cena diela bola medzi stranami sporu dohodnutá v ústne uzavretej zmluve. Súd prvej inštancie toto opomenul a zaviazal žalovanú na úhradu ceny diela v žalobcom uplatňovanej výške bez toho, aby tento preukázal, že cena diela v ním uplatnenej výške bola dohodnutá v zmluve o dielo. Za takejto situácie žalobcovi ako zhotoviteľovi diela patrí cena diela vo výške primeranej ceny, teda ceny obvyklej v danom mieste a čase poskytovanej pre porovnateľné dielo.

8. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v intenciách odvolacím súdom vysloveného názoru a ustálil, že medzi stranami sporu vznikla ústna zmluva o dielo, na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanej realizovať dielo, predmetom dodávky ktorého bolo vyhotovenie a montáž 1ks vchodových dverí s rozmerom 90 cm, 1ks vchodových dverí s rozmerom 80 cm, demontáž starých zárubní v počte 3 ks, vyhotovenie a montáž 1 ks svetlíka nad vchodovými dvermi s rozmerom 90 cm, domurovanie múru k dverám s rozmerom 90 cm a domurovanie vonkajšieho múru, murárske vysprávky u dverí s rozmerom 80 cm, vyhotovenie a montáž 1 ks vonkajšieho parapetu hliníkového, vykonanie vysprávok okolo schodov, vymaľovanie okolo okien, vyhotovenie a montáž prahu k vchodovým dverám a vyhotovenie krytu na okno. Konštatoval, že cenová ponuka na vykonanie prác za predmetné dielo v písomnej podobe mu predložená v tomto konaní a ani v konaní 6C/85/2010 nebola (pozn. odvolacieho súdu - išlo o spor žalobkyne S. W. D. proti žalovanému I. O. o odstránenie väd diela, ktorým Okresný súd Spišská Nová Ves uložil rozsudkom zo 14.7.2014, právoplatným 22.1.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/728/2014-260 z 24.11.2015, I. O. povinnosť bezplatne odstrániť vady diela spočívajúce v pohybovaní štítku na zámku dverí, v demontáži protiplechu na zárubni

dverí, v nedodaní bezpečnostnej kartičky k vložke bezpečnostného zámku k vchodovým dverám a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol). Za dielo žalobca vyfakturoval faktúrou č. 57/2008 z 15.12.2008, splatnou dňa 25.12.2008 sumu 2.512,45 € (75.690 Sk), ktorá pozostávala z položiek v nej presne vyšpecifikovaných (viď bod 24. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Nebolo sporné, že žalovaná faktúru prevzala, že za dielo žalovaná vopred zaplatila zálohu v sume 35.000 Sk, t.j. 1.161,79 € a ani to, že z dôvodu nezaplatenia faktúry v lehote splatnosti ani po viacerých urgenciách došlo medzi stranami dňa 28.10.2009 k uzavretiu písomnej zmluvy o splácaní faktúry, podľa ktorej žalovaná mala zaplatiť žalobcovi celkovú sumu 45.690 Sk a úroky z omeškania vo výške 4.000 Sk, celkom teda sumu 49.690 Sk t.j. 1.649,40 € (čl. II uvedenej zmluvy) a to podľa splátkového kalendára piatimi mesačnými splátkami po 50 € s dátumami splatností 30.10.2009, 30.11.2009, 30.12.2009, 30.1.2010 a 28.2.2010, ďalej ôsmimi mesačnými splátkami po 150 € s dátumami splatností 30.3.2010, 30.4.2010, 30.5.2010, 30.6.2010, 30.7.2010, 30.8.2010, 30.9.2010 a 30.10.2010 a jednou splátkou vo výške 199,40 € splatnou dňa 30.11.2010. Žalovaná v zmysle splátkového kalendára žalobcovi uhradila len dvakrát po 50 € a to dňa 28.10.2009 a dňa 30.11.2009. Žalovaná poprela hodnotu diela vyfakturovanú žalobcom faktúrou č. 57/2008 a žalobca nepreukázal na akej cene za uvedené dielo sa strany dohodli. Žalovaná namietala aj kvalitu dodávky diela, ktorou odôvodňovala aj neuhradenie celej ceny diela z jej strany, resp. nesplácanie dojednaného splátkového kalendára, ale toto bolo predmetom konania Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6C/85/2010.

9. Na zistený skutkový stav súd aplikoval § 391 ods. 2, § 185 ods. 1, 2 CSP, § 631, § 632 § 634 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „OZ“) a dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný, preto žalobu zamietol. Poukázal na to, že síce žalobca za vykonanie uvedeného diela vyfakturoval žalovanej faktúrou č. 57/2008 z 15.12.2008, splatnou dňa 25.12.2008 celkovú sumu 2.512,45 EUR (75 690.- Sk), ale vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že práve táto suma bola sumou, na ktorej sa strany sporu dohodli ako na cene diela. Zdôraznil záver vyslovený odvolacím súdom, podľa ktorého z dokazovania v prejednávanej spore nevyplývalo, aby žalobca ako dodávateľ diela vyhotovil pre žalovanú písomné potvrdenie o prevzatí objednávky, ktorá by obsahovala aj cenu za vyhotovenie diela, preto žalobca mohol mať nárok podľa § 634 ods. 1 OZ nanajvýš len na tzv. primeranú cenu uvedeného diela. Po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie, ani jedna strana sporu nenavrhol žiadny dôkaz preukazujúci existenciu dohody o tejto cene. Ani na preukázanie záveru, že od žalovanej požadovaná suma predstavuje tzv. primeranú cenu za uvedené dielo žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz a ani nevrhol žiadny takýto dôkaz vykonať. Vychádzajúc zo zásad civilného sporového konania, bolo na žalobcovi ako sporovej strane, v prospech ktorej malo byť priznané požadované plnenie, predložiť dôkaz o tom, že ním požadovaná suma v tomto spore spolu so zloženou zálohou žalovanou spolu predstavujú tzv. primeranú cenu za uvedené dielo, na ktorú by inak mal v zmysle § 634 ods. 1 OZ nárok. Žalobca však na preukázanie tejto skutočnosti nenavrhol žiaden dôkaz a neuniesol svoje dôkazné bremeno.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a žalobcu ako neúspešnú stranu sporu zaviazal povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania žalovanej v plnom rozsahu.

11. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/ a h/ CSP, t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie, poukazujúc na názor odvolacieho súdu, mal za to, že nebola ustálená hodnota dodaného diela, čo však podľa názoru odvolateľa, nie je pravda, keďže sama žalovaná potvrdila, že jej žalobca dal cenovú ponuku dňa 15.10.2008 a navyše jej bola doručená faktúra č. 57/2008, ktorá slúžila aj ako dodací list, ktorú žalovaná akceptovala a podpísala. K tomuto dokumentu bola uzavretá dňa 28.10.2009 zmluva o splácaní predmetnej faktúry, kde žalovaná podľa odvolateľa súhlasila opäť s cenou diela. Až po troch rokoch od akceptácie ceny za dielo, žalovaná vyslovila pochybnosti o rozsahu a kvalite práce žalobcu, avšak nespochybnila výšku ceny na dielo, túto začala spochybňovať až 2.5.2016, teda po 8 rokoch od dohodnutej ceny diela. Žalobca nesúhlasil s názorom súdu, že ako zhotoviteľ nevyhotovil pre žalovanú písomné potvrdenie o prevzatí objednávky, ktoré by okrem iného obsahovalo aj cenu za vyhotovenie uvedeného diela, keďže samotná žalovaná dňa 25.7.2011 na pojednávaní uviedla, že cena za vykonanú právu bola medzi stranami dohodnutá. Namietal použitie § 634 ods. 1 OZ zo strany súdu, ak tento poukazuje na posudzovanie tzv. primeranej

ceny diela. Výška ceny diela nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o dielo, za nevyhnutnú sa považuje len dohoda o tom, že zmluva je odplatná. Mal za to, že z ustálenej právnej praxe vyplýva, že ak dôjde k dohode účastníkov o výške ceny diela, táto môže byť určená, podľa rozpočtu, odhadom alebo iným zrozumiteľným spôsobom. V prípade, že medzi stranami dôjde k pochybnostiam o tom, čo je primeranou cenou, rozhodne na základe žaloby súd, ktorý bude musieť zohľadniť okrem nákladov potrebných na vyhotovenie diela, v rozsahu a špecifik diela aj obvyklý zisk, ktorý je dielu primeraný. Vykol súdu prvej inštancie, že tento nevykonal posúdenie nákladov a nezohľadnil obvyklý zisk, ktorý je dielu primeraný, teda neaplikoval § 636 ods. 1-3 OZ. Cena diela resp. jej výška bola určená podľa rozpočtu t.j. podľa § 635 OZ, prostredníctvom faktúry 57/2008 vo forme aj dodacieho listu, rozpočtom v jednotlivých kusoch bola žalovanej oznámená cena diela písomne, čo žalovaná podpísala. Ak by s cenou nesúhlasila, podľa § 635 ods. 3 OZ bola žalovaná oprávnená od zmluvy odstúpiť, čo však nikdy neurobila. Vykol súdu, že neaplikoval na prejednávajúcu vec ust. § 635 ods. 2, 3 OZ ani ust. § 636 ods. 1, 2, 3 OZ. Zdôraznil, že žalovaná od zmluvy o dielo nikdy neodstúpila, nikdy nenamietala výšku ceny diela a k tejto námietke došlo až 2.5.2016, čo považoval na dĺžku času od predloženia cenovej ponuky za rozporné s dobrými mravmi.

12. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozsudok je vecne správny a navrhla ho potvrdiť. Je nesporné, že žalobca nedodrжал povinnosť uloženú v § 632 OZ a to vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky, ktoré musí obsahovať označenie predmetu diela, jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia. Namietala právny záver žalobcu o tom, že nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o dielo cena za dielo. To je možné v prípade, ak by došlo k zhotoveniu diela na počkanie, nie však v tomto prípade, kedy bol žalobca povinný vydať žalovanej potvrdenie v zmysle § 632 OZ, ktorého zákonnou náležitosťou je cena za vykonanie diela. Práve porušením tejto povinnosti vydať dané potvrdenie dostal žalobca sám seba do zlej procesnej situácie, kedy nedokáže svoj nárok preukázať spôsobom a formou, ako to zákon predpokladá. Keďže ani po vrátení veci odvolacím súdom neboli v konaní produkované také dôkazy, ktorými by sa žalobca vôbec snažil preukázať dohodu na cene diela, a ani dôkazy o primeranej cene diela, súd prvej inštancie správne návrh zamietol. Z podaného odvolania vyplýva, že žalobca ani len nemal záujem preukazovať primeranú cenu za dielo. Ani z listín, na ktoré žalobca poukazuje v podanom odvolaní (cenová ponuka, faktúra a dodací list) nevyplýva, aby bola medzi stranami dohodnutá cena za dielo. Cenová ponuka nie je žalovanou podpísaná ani inak odsúhlasená, samotná faktúra ani jej akákoľvek súčasť, ktorá z logiky veci bola vyhotovená po zhotovení diela, nemôže preukazovať dohodu o cene diela, ktorá musí byť logicky dohodnutá pred zhotovením diela.

13. Žalobca reagoval podaním, v ktorom uviedol, že k zhotoveniu predmetného diela došlo na počkanie, v priebehu jedného dňa, išlo o výmenu 2 ks vchodových dverí, žalovaná bola prítomná pri práci a hneď po skončení prác uvedené dielo prebrala a podpísala faktúru vrátane dodacieho listu. V ďalšom zopakoval skutočnosti, ktoré uviedol v odvolaní. Zdôraznil, že predmetom žaloby nie je určenie výšky ceny diela ale zaplatenie ceny na dielo, na základe platných dokumentov, teda faktúry s dodacím listom a splátkového kalendára. Neplatnosti týchto dokumentov sa žalovaná nikdy nedožadovala, preto sú tieto platné.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 16.12.2021 o 9.55 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

15. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/ a h/ CSP.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.).

17. Naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP predpokladá, že strana navrhla dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal. Je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Nevykoná najmä dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Tento odvolací dôvod súvisí s vyhodnotením potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom.

18. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

19. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

20. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok žalobcu (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP), z ktorých odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ a e/ CSP bol uplatnený len formálne, odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné a vecne správne. Odvolací súd nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie boli nesprávne, nezodpovedajúce tvrdeniam strán a vykonaným dôkazom, príp. založené na chybnom hodnotení vykonaných dôkazov alebo, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývajú alebo nevyšli za konania najavo, opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo na zistený skutkový stav aplikoval nesprávny právny predpis alebo správne použitý právny predpis (právnou normu) nesprávne vyložil, príp. ho na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy iba skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, v súlade so zákonom a správnym spôsobom vo vzťahu k uplatnenému nároku, prihliadajúc na rozhodujúce skutkové tvrdenia a relevantné argumenty sporových strán, a dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Uplatnený nárok tiež správne právne kvalifikoval a právne predpisy a relevantné zák. ustanovenia aj správne interpretoval a zo zisteného skutkového stavu vyvodil zodpovedajúce právne závery o právach a povinnostiach sporových strán.

21. Odvolací súd nezistil pochybenia ani v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, príp. odnímajúce stranám sporu možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie. Preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku vo vzťahu k skutkovým zisteniam a riešeným právnym otázkam (záverom) v prejednávanej veci, ktoré mali pre rozhodnutie podstatný význam a zároveň v súlade s cit. ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku i jeho dôvodov, na ktoré v podrobnosti odkazuje.

22. Skutočnosti, ktoré žalobca uviedol v podanom odvolaní, nič nemenia na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, lebo nie sú spôsobilé spochybniť správnosť skutkových záverov (skutkových zistení), ku ktorým dospel súd prvej inštancie, ním vykonaného hodnotenia vykonaných dôkazov a ani

právných záverov, na ktorých je preskúmané rozhodnutie založené a neumožňujú prijať rozhodnutie v danom spore v prospech žalobcu. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie a spôsobom právneho posúdenia veci vo vzťahu k uplatnenému nároku, ako aj so správnym záverom súdu prvej inštancie, že žaloba tak, ako bola uplatnená, je nedôvodná.

23. Súd prvej inštancie uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel, závery, ktoré prijal vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej.

24. Odvolateľ neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho ako žalobcu privodili iné rozhodnutie. Námietky uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci.

25. V odvolaní žalobca tvrdí, že súd prehliadol v spise listinný dôkaz, ktorý podal súčasne so žalobou a to cenovú ponuku z 15.10.2008 danú žalovanej, ktorú pripojil k odvolaniu.

26. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu konštatuje, že cenová ponuka, na ktorú v odvolaní poukazuje žalobca nebola súdu predložená so žalobou ani v priebehu celého konania na súde prvej inštancie a prvýkrát ju žalobca predložil až s odvolaním.

27. Ustanovenie § 366 CSP taxatívne vymedzuje, kedy odvolací súd prihliada na tzv. novoty v odvolacom konaní, teda na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli použité pred súdom prvej inštancie (písm. d/ - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie). Tieto dôvody žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal a odvolací súd ani nezistil žiadny zo zákonných dôvodov, pre ktorý by malo byť prihliadané na tento dôkaz predložený žalobcom až v odvolacom konaní. Z uvedeného dôvodu nemá charakter novoty v odvolacom konaní, na ktorý by mal odvolací súd prihliadať. Je nepochybné, že pokiaľ tento doklad žalobca mal k dispozícii v čase konania na súde prvej inštancie a pred vyhlásením rozsudku, mal povinnosť ho predložiť súdu prvej inštancie. V odvolaní žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mu objektívne bránili v možnosti uplatniť tento dôkaz.

28. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že žalobca bol uznesením súdu prvej inštancie 2C/1/2011-258 zo 14.4.2020, právoplatným 25.6.2020, vyzvaný, aby uplatnil prostriedky procesného útoku, procesnej obrany, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Na pojednávaní dňa 31.8.2020 žalobca na výzvu súdu uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania. Odvolateľ teda nevyužil možnosť danú mu už súdom prvej inštancie, aby predložil dôkaz, ktorý uplatnil až v odvolacom konaní. Takisto prvýkrát až v odvolacom konaní žalobca argumentoval možnosťou použitia inej právnej kvalifikácie, na ktorú predtým, napriek tomu, že mu súd na to poskytol procesný priestor, nepoukázal v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto s poukazom na ust. § 366 CSP na tieto jeho odvolacie argumenty neprihliadol.

29. Žalobca tvrdil, že k dohode o cene diela došlo a argumentoval faktúrou 57/2008, na ktorej je vyznačené, že slúži súčasne ako dodací list a žalovaná túto podpísala. Odvolací súd sa nestotožňuje s týmto názorom žalobcu a má za to, že faktúru nemožno považovať za dohodu o cene alebo cenovú ponuku, pretože bola vystavená následne, po vykonaní prác a žalovaná podpisom potvrdila jej prevzatie a nie aj súhlas s ňou. Takisto zmluva o splácaní faktúry z 28.10.2009 nepredstavuje dohodu o cene. Skutočnosť, že žalovaná bola oboznámená v akej výške žalobca vyfakturoval cenu diela neznamená, že cena diela bola určená dohodou. Pokiaľ ide o prednes žalovanej dňa 25.7.2011, že žalobca jej dal cenovú ponuku a dohodli sa na cene za vykonanú prácu (neuviedla kedy k tomu malo dôjsť), tiež uviedla, že ju uviedol do omylu, pokiaľ ide o výšku a kvalitu práce, teda spochybňovala výšku ceny a už na tomto pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu argumentovala, že dielo nemá takú hodnotu, aká bola vyfakturovaná. Prirodzenou procesnou obranou žalobcu, ktorý bol tiež zastúpený advokátom by bola reakcia, kedy by súdu bol predložil doklad o cenovej ponuke danej žalovanej, ktorú táto mala akceptovať. K tomu však nedošlo a doklad o údajnej cenovej ponuke z 15.10.2008 predložil až k odvolaniu. Aj na ďalších pojednávaniach žalovaná namietala, že hodnota diela nebola ustálená a žalobca tento jej argument žiadnym dôkazným prostriedkom nevyvrátil.

30. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

31. Podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

32. Žalobca tvrdil, že mu nebola v plnej výške zaplatená faktúra za dodané dielo, žalovaná namietala, že hodnota dodaného diela nebola ustálená. Tak ako to správne konštatoval a podrobne rozviedol súd prvej inštancie vo svojom v poradí druhom rozsudku, s ktorou argumentáciou sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, bolo na žalobcovi, aby uniesol svoje dôkazné bremeno a preukázal svoje tvrdenia, konkrétne, že na cene diela sa so žalovanou vopred dohodol a potom takúto cenu jej aj vyfakturoval, ktorú ona nezaplatila. Odvolací súd vo svojom skoršom zrušujúcom uznesení, z ktorého potom vychádzal aj súd prvej inštancie, zrozumiteľne uviedol, že v prípade, ak zmluva o dielo nebola uzavretá písomne (ako v posudzovanej veci) a dodávateľ pri dohadovaní sa s objednávateľom o samotnom diele mu nevydá potvrdenie jeho objednávky, z ktorej má byť zrejмый nielen rozsah, akosť ale v neposlednom rade aj cena dohodnutého diela, sa dostáva do dôkaznej núdze, pokiaľ ide o preukázanie dohodnutej ceny za dodané dielo. Žalobca žalovanej nevydal doklad o potvrdení jej objednávky, z ktorého by vyplývala vopred dohodnutá cena diela. Preto žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť za dodané dielo cenu primeranú pre porovnateľné dielo, kedy bolo zase na žalobcovi preukázať, že ním žalovaná suma je cenou primeranou. Žalobca bol však pasívny a takýto doklad nepredložil. Za takejto procesnej situácie v posudzovanej civilnej sporovej veci žalobca neuniesol svoje dôkazné bremeno a v konaní bol preto neúspešný.

33. Záverom odvolací súd poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

34. Odvolací súd zdôrazňuje, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

35. Na základe uvedených skutočností odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

36. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a úspešnej žalovanej priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).